

Off- Class

Beata
Stankiewicz-Szczerbik

Off- Class

Beata
Stankiewicz-Szczerbik

off- Glass

To understand fully the artistic career of Beata Stankiewicz-Szczerbik, one should venture beyond the technique she works in, resisting the temptation to consider her art only within the framework of her favourite material. The off-Glass exhibition aims at making the viewer depart from the hermetic approach, to cross the pre-iconographic boundary delineated by the object itself. off-Glass is a world liberated from the physical density of glass, it is a number of clues slipping out of the technological peregrination defined by the substance's plastic properties. It is an added value, volatile association, idea, concept, assumption. The title itself is symptomatic – it refers to glass, except that the message is carried both through it and with it as a background. The material merely acts as a catalyst for expression, deeming its formal attributes secondary. It is not that matter gets depreciated here, it is more about a shift of focus towards the materially absent, towards the author's elusive intention. No matter which technique is used, the original and most important feature of Beata Stankiewicz-Szczerbik's works is their expressive force. For the first time in her artistic career, the author has also decided to act as a performer – see Agata Saraczyńska's text.

Chcąc w pełni zrozumieć i poznać drogę twórczą Beaty Stankiewicz-Szczerbik odbiorca musi przejść ponad szklaną materię, w której tworzy, porzucić rozpatrywanie jej sztuki jedynie w ramach materiału jakim głównie się posługuje. Wystawa off-Glass ma na celu skłonić widza do odejścia od hermetycznego spojrzenia, do przekroczenia preikonograficznej granicy jaką niewątpliwie wyznacza sam obiekt. off-Glass to świat uwolniony z fizycznej gęstości szkła, to szereg tropów wymykających się spod technologicznej peregrynacji wyznaczanej przez właściwości plastyczne substancji. To wartość dodana, ulotne skojarzenia, to pierwiastek idei, concept, założenie. Symptomatyczny w tym przypadku jest sam tytuł wystawy odnoszący się do szkła, z tą różnicą, że przekaz treści odbywa się za jego pomocą i na tle tegoż tworzywa. Materiał staje się jedynie katalizatorem ekspresji, pozostawiającym atrybuty formalne na drugim planie. Nie chodzi tu o czystą deprecjację materii, raczej o przesunięcie „ciężaru” gatunkowego na to, co materialnie jest nieobecne, na (u)lotny zamysł autorki. Bez względu na to z jaką techniką mamy do czynienia, pierwotną i najważniejszą cechą prac Beaty Stankiewicz-Szczerbik jest ich siła wyrazu.

Po raz pierwszy w swojej karierze artystycznej, autorka zdecydowała wyrazić swoje poglądy za pomocą performance, o czym szerzej pisze na następnej stronie Agata Saraczyńska.

Krzysztof
Kucharczyk,
kurator

Krzysztof Kucharczyk, curator

Beata Stankiewicz-Szczerbik is a unique artist. Her creation is as fragile and delicate as the glass she uses to materialize her visions. She may be petite and gentle in demeanour, but in fact she is extremely hard working, fearing no challenges, as proven by the two decades of her successful struggle with the glass matter. It is true that she graduated from a world-renowned school of artistic glassmaking, it is also true that the famous professor, Zbigniew Horbowy, was her teacher and master. However, neither the academy nor her promoter stopped her from looking for her own ways.

From the very beginning of her artistic career, Beata has managed to avoid well-trodden paths. Her originality was noticed right from the start and has been clear since she first painted glass with silver. In time, she has developed a recognizable style, seen in the classic stained-glass works, her reliefs made in the fusing technique, or in the phenomenal polished sculptures. In the way she works she sometimes resembles an archaeologist, delving in ancient history and conscientiously deciphering the secrets of stained-glass techniques. She looks for beauty where it has been deemed long-gone and its reserves exhausted, for instance designing conceptually and stylistically original stained-glass windows for church interiors. Rather than giving in to fashion and mass-produce glass gadgets, she chooses the laborious, meticulous work which defies the typical, present-day rush towards modernity.

In her basement lab, she experiments with chemicals like alchemists, but unlike them, she does not try to produce gold. Instead, she embeds tiny flakes of gold in glass pictures, sculptures and three-dimensional installations. Nothing is lost, though. In fact, those particles of precious metal turn into something far more valuable – art. Tenderly exploring her own soul, without coquetry or inhibitions, Beata shares with us her own doubts and dilemmas. She asks questions, suggests solutions, shows the hidden meanings of objects and occurrences.

She is a master of atmosphere found in top-class craftsmanship. A dreamer and poet on the one hand, she is a trail-blazing pioneer of her discipline on the other.

Agata Saraczyńska

Agata Saraczyńska

Beata Stankiewicz-Szczerbik jest artystką osobną. Jej twórczość jest krucha i delikatna jak szkło, którym posługuje się materializując swoje wizje. Za to ona – malutka i subtelna – to tytan pracy, któremu niestraszne najtrudniejsze wyzwania, o czym świadczy blisko 20 lat udanych zmagania ze szklanym tworzywem.

Cóż z tego, że wywodzi się ze szkoły słynącej w świecie edukowaniem artystycznych szklarzy, cóż z tego, że należy do zastępów absolwentek słynnego prof. Zbigniewa Horbowego. Ani szkoła, ani też promotor nie wskazali jej kierunku poszukiwań.

Od samego początku swej twórczej drogi Beata unika raz już przetartych ścieżek. Od pierwszych obrazów rysowanych srebrnym sztyftem na szkłe widać jej oryginalność. Z czasem osiągnęła ten łatwo rozpoznawalny styl, który charakteryzuje zarówno jej klasyczne witraże, jak i wykorzystujące technikę fusingu reliefy, czy szlifowane zjawiskowe rzeźby.

Co prawda w swoich doświadczeniach podobna jest czasem archeologom odkrywającym prehistorię, kiedy sumiennie rozszyfrowuje tajemne arkana witrażarskich technologii.

Szuka piękna tam, gdzie od lat uważano, że jego złoża już się wyczerpały – choćby projektując w pełni autorskie koncepcyjnie i stylistycznie witraże do kościelnych wnętrz.

Zamiast poddać się modzie i produkować seryjnie szklane gadżety, oddaje się żmudnej, wręcz jubilerskiej robocie na przekór tradycjnemu pędowi ku nowoczesności.

W swoim piwnicznym laboratorium eksperymentuje z chemicznymi związkami podążając pod prąd alchemicznych zaklęć i zamiast dążyć do uzyskiwania złota, wtapia jego płatki w szklane obrazy, rzeźby, czy instalacje przestrzenne. Nie jest to jednak strata – te drobiny drogiego metalu zmieniają się w coś cenniejszego od kruszcu – sztukę.

Bo Beata zgłębiając swoje wnętrze, i czule, bez kokieterii oraz zahamowań, dzieli się z nami swymi wątpliwościami i rozterkami. Stawia pytania, sugeruje rozwiązania, pokazuje drugie dno rzeczy i zdarzeń.

Jest mistrzynią nastroju, zapisanego w najwyższej klasy rzemiośle. Z jednej strony marzycielka i poetka, z drugiej pionier wyznaczający nowe granice uprawianej dyscypliny.

ELEMENT – EARTH

ŻYWIOŁ – ZIEMIA

PATRON PLANET – SATURN

PLANETA OPIEKUŃCZA – SATURN

STONES – ONYX, MALACHITE, RUBY

KAMIEŃ – ONYKS, MALACHIT, RUBIN

METAL – LEAD

METAL – OŁÓW

Koziorożec. Znak ludzi upartych, konsekwentnie dążących do celu. Beata jest Koziorożcem ... W jej przypadku wszystko, co wyróżnia ów znak ma swoje odbicie w artystycznej aktywności. Konglomerat składników szklanego tworzywa to przecież żywioł Ziemi. Czerń onyksu, zieleń malachitu i czerwień rubinu to jedne z podstawowych kolorów stosowanych w sztuce witrażowniczej, no i do tego oczywiście metal – ołów. Na koniec Saturn – opiekun obdarzony mocą niezwykłą, acz szalenie dla ludzi niebezpieczną ... Beata Stankiewicz-Szczerbik nie daje się usidlić w melancholijnych nastrojach, choć ów klimat w wielu jej pracach jest wyraźnie odczuwalny i widoczny. Przyglądając się jej twórczości, od pierwszych jeszcze studenckich prób do ostatnio realizowanych dzieł, dostrzegam frapujący proces dojrzewania. Zgodnie ze zodiakalną charakterystyką Beata zawsze szukała i wydeptywała własne ścieżki. Wyrastając w zdominowanym przez szkło optyczne wrocławskim środowisku, wybrała technikę witrażu, ale bynajmniej nie w jej klasycznym ujęciu. Z tradycyjnego arsenału środków przejęła właściwie tylko spoinę – ołowiowy szpros. Nim spinała kawałki szkła, najczęściej transparentnego, na którym ołówkiem odmalowywała swoje bohaterki. W tych pierwszych pracach pojawiał się i ażur, i aplikowane fragmenty stapianych w piecu, szklanych, „koronkowych” materii. Stopniowo coraz bardziej pochłaniały ją warsztatowe eksperymenty – wytapianie szkła w formach. Była to dla niej nauka od podstaw i bez gotowych rozwiązań. Sama musiała napisać dla siebie podręcznik – Capricorn. The sign of stubborn people who persistently pursue their goals. Beata is a Capricorn ... In her case, anything that this sign stands for is reflected in her artistic activity. After all, glass is a conglomerate of Earth components. Onyx black, malachite green, ruby red – they are all among the basic colours used in stained-glass art, not to mention the metal – lead. And then there is Saturn, the patron endowed with unusual powers, albeit extremely dangerous for humans ... Beata Stankiewicz-Szczerbik refuses to be ensnared in melancholy moods, even though this atmosphere is clearly felt and seen in many of her works. When observing her career, right from the beginnings as a student, to her most recent works, we witness a fascinating process of development. In accordance with her zodiac characteristics, Beata has always been looking for and finding her own paths. In the optical glass-dominated artistic circles of Wrocław, she chose the stained-glass technique, yet far from its classic understanding. In fact, it was only the binding material – lead – that she adopted from the traditional arsenal. She used it to bond pieces of glass, usually transparent, on which she would draw her female figures in pencil. Her first works featured openwork elements and appliqués of molten glass “lace” matter. In time, she was more and more into experimenting, melting glass in moulds. It was her foundation learning without ready solutions. She had to write her own manual by gathering information, trial and error attempts, delving into physics, chemistry and mathematics – all in order to tame the whole technological process. This un-romantic phase of artistic struggle is in fact essential, if not decisive, for ultimate success. Beata was developing her skills, but her whole glass world was also changing. The thing which has always reigned in it, though, was femininity. First, there were girls – sometimes joyful, sometimes pensive or sad, hiding their faces behind twinkling glass masks. They were accompanied by ginger-coloured or blue cats. Then new figures appeared – the ephemeral sirens, predatory and dangerous. Then the unicorns. More and more often the artist gave up the flat-surfaced stained-glass technique in favour of three-dimensional sculptures. Her female figures begin to assume rough, almost totemic forms. The torsos, usually without arms, contrast with the expressive, inserted casts of heads, with their characteristic almond-shaped closed eyes, thin noses and lips. There is a certain internal dissonance in those figures – a primitive severity and a beauty beyond words or categories. They contain an archetypal image of femininity, of the Virgin, the

Mother, the Old Witch. It is even more interesting in those works that are clearly self-portraits. The Mature Beata casts off her carnival mask which protects her and intends to look us right in the eye. She reveals her fragile and fallible, yet fulfilled and happy self. Those intimate stories may as well be our stories, when we have time to see ourselves in the whole complex structure of our own physicality. "Girl with the Heart", "Sleeping with the Spine", "Nervous" or "With the Dog" are beautiful and poignant portraits – not even of the appearance, but rather the wonderful, mysterious structure which makes us who we are. These internal portraits seem to contain the symbolic outlets of physical womanhood: the tiny triangle shouting crimson... The physicality of Beata's glass heroines seems material, palpable, almost piercing, but at the same time discreetly veiled, told with colour and light. And it is the light that is the necessary complement for glass. It reveals the seductive richness of the internal structure of glass lumps, exposes the precious sheen of smooth textures, allows the colours to explode. The artist is well aware of this ray power and sometimes seems to shape up the glass structures with this quality in mind, with permeating shoals of colours, occasionally inlaid with tiny bubbles of light, decorated with embedded lacy structures. Light is the artist's ally. And for Beata Stankiewicz-Szczerbik the best opportunity to find it out was when she was commissioned to design the original corpus of stained-glass windows for St. Matthew's Church in Wrocław. She succeeded in creating a cycle which is modern in expression but anchored in tradition, perfectly corresponding with the Gothic architecture of the church. One of my favourite St. Matthew's pieces is the stained-glass window "Harrowing of Hell", which shows this iconographic theme in an entirely new light. Analysing this scene in more detail would require a sepa-

zdożyć informacje, robić próby, zgłębiać zasady fizyki, chemii, matematyki, by móc okiełznać cały proces technologiczny. Ten nieromantyczny etap twórczych zmagani jest w istocie szalenie ważny i właściwie rozstrzygający o ostatecznym sukcesie. Beata rozwijała swoje możliwości warsztatowe, ale i zmieniał się jej szklany świat. Niepoddzielnie zawsze królowała w nim kobiecość. Na początku były to dziewczyny, dziewczynki – raz radosne, raz zamyślane czy smutne. Chowające twarze, ukrywające się za migotliwymi szklanymi maseczkami. Ich wiernymi towarzyszami były rude, niekiedy niebieskie, kocury. Potem pojawiły się nowe postaci – efemeryczne, trochę drapieżne i groźne, syreny oraz tak rzadkie jednorożce. Coraz częściej także artystka rezygnowała z form płaskich, z techniki witrażu na rzecz pełnoplastycznych, rzeźbiarskich kreacji. Powoływane przez nią do życia kobiece postaci przyjmują surowe, totemiczne wręcz formy. Sumaryczne korpusy, najczęściej pozbawione ramion, kontrastują z pełnymi wyrazu, doklejanymi odlewami głów, o charakterystycznym rysunku migdałowych zamkniętych oczu, wąskiego nosa i ust. Jest w tych postaciach jakiś wewnętrzny dysonans – prymitywna surowość i wymykająca się słowom i kategoriom piękna uroda. Zamyka w nich artystka pewne wyobrażenie o archetypie kobiecości – Dziewicy, Matki i Czarownicy-Staruchy. Jeszcze ciekawiej rysuje się to w pracach, które wyraźnie są autoportretami. Beata dojrzała – odrzuciła karnawałową, ochronną maseczkę. Chce patrzeć nam prosto w oczy. Odślania przed nami siebie kruchą i ułomną, siebie spełnioną i szczęśliwą. Te intymne opowieści mogą być naszymi historiami – kiedy znajdziemy czas, by zobaczyć siebie z całą złożoną strukturą własnej fizyczności. „Dziewczyna z sercem”, „Śpiąca z kręgosłupem”, „Nerwowa”, „Z pieskiem” to piękne i przejmujące portrety nie tyle powierzchowności, ale tej cudownej i tajemniczej struktury, która sprawia, że jesteśmy. W owym wewnętrznym portrecie uprzywilejowane i symboliczne miejsce wydaje się mieć dla artystki ujęcie cielesnej kobiecości. Mały trójkącik krzyczący karminową czerwinią ... Cieleśność bohaterek szklanych obrazów Beaty zdaje się być materialna, namacalna, wręcz dojmująca, lecz jednocześnie dyskretnie zawoalowana, opowiedziana kolorem i światłem. To światło właśnie jest dla szkła niezbędnym dopełnieniem. Ono odkrywa przed nami uwodzące wzrok bogactwo wewnętrznej struktury szklanych brył, wydobywa szlachetny połysk gładkiej faktury, pozwala rozbłysnąć kolorom. Artystka świadoma jest owej mocy promieni i jak się wydaje, niekiedy z myślą o nich, kształtuje szklane korpusy, w których przenikają się ławice barw, inkrustowane czasem drobnymi pęcherzykami powietrza, dekorowane zatopionymi we wnętrzu koronkowymi strukturami. Światło jest sprzymierzeńcem artysty. O tym najpełniej przekonać się mogła Beata Stankiewicz-Szczerbik realizując niezwykle oryginalny korpus witraży dla wrocławskiego kościoła św. Macieja. Udało jej się stworzyć nowoczesny w wyrazie, a jednocześnie zakotwiczony w tradycji, cykl doskonale korespondujący z gotycką architekturą świątyni. Jednym z moich ulubionych

przeszkleń św. Macieja jest witraż „Zstąpienie do otchłani” ukazujący ten temat ikonograficzny w zupełnie nowym ujęciu. Nie miejsce by analizować tu szczegółowo tę scenę. Warto się jednak przyglądnąć jej przez chwilę. Odnajdziemy tu bowiem w gronie fantastycznych stworów, w centralnym punkcie kompozycji, sylwetkę „rzadkiego jednorożca” z ufnością wznoszącego łeb ku wstędze Miłości. Owo mityczne zwierze nie po raz pierwszy i nie ostatni pojawia się w twórczości Beaty Stankiewicz-Szczerbik. Jego fascynująca legenda musi być zatem jej bliska. Jednorożec posiadał niezwykłą moc uzdrawiania, oczyszczania rzeczy zatrutych. Beata jest zodiakalnym Jednorożcem ...

ŻYWIOŁ – NIEBO

PLANETA OPIEKUŃCZA – WENUS

KAMIEŃ – OPAL

METAL – TYTAN

Barbara Banaś
kustosz Działu Ceramiki i Szkła
Muzeum Narodowego
we Wrocławiu

Barbara Banaś
Custodian of the Ceramics and Glass Department
National Museum in Wrocław

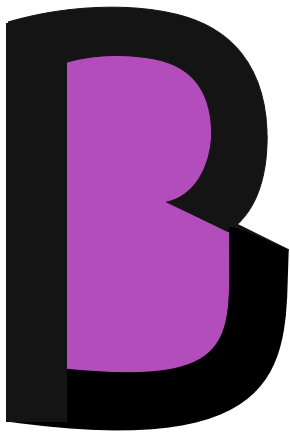
rate study, nevertheless it is worth casting a closer look. Among the fantastic creatures it portrays, right in the centre of the composition, we may see the silhouette of the unicorn, trustingly raising its head in the direction of the ribbon of Love. This mythical creature appears and reappears in Beata Stankiewicz-Szczerbik's creative output, which may suggest that its fascinating legend is close to her heart. Unicorns were known to have unusual healing powers, purifying poisoned matter. Beata's zodiac sign is Unicorn ...

ELEMENT – SKY

PATRON PLANET – VENUS

STONE – OPAL

METAL – TITANIUM

Beata Stankiewicz-Szczerbik – jak sama przyznaje – zdecydowała na kierunek szkła artystycznego wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych, bowiem było tam najmniej kandydatów. Wiedza na temat szkła w tym czasie najczęściej ograniczała się do szkła użytkowego, typu szklanki. Potem okazało się, że był to najlepszy z przypadków. Materia szklana stała się jej pasją i ukierunkowała wybór życiowej drogi. Fascynacja szklanym tworzywem spowodowała, że artystka poświęciła się bez reszty tej dziedzinie sztuki. Podczas studiów zdobyła podstawową wiedzę w zakresie technologii i sztuki projektowania. Niezwykle pracowita, wnikliwa i kreatywna, ciągle poszukuje nowych rozwiązań twórczych. W jej twórczości można wyróżnić kilka cykli. Etapy nasuwają się same. W pewnym momencie jedna formuła zostaje wyczerpana i artystka zastępuje ją inną. Nie znosi monotonii i powtarzania tematu. Zaczęła od sztuki witrażowej... Dyplom uzyskała w pracowni prof. Zbigniewa Horbowego w 1996 r. Wystawa podyplomowa obejmowała piętnaście unikatowych witraży, pośród których dominowała monumentalna kompozycja „Tancerka”, stanowiąca nowoczesną instalację ruchomą. Tematem frapującym artystkę jest człowiek, a ściślej jego żeńska odmiana. Ukazuje emocje, przeżycia, chwile lęku albo radości, słowem przedstawia wszelkie stany emocjonalne. Beata znakomicie zgłębiła tajniki anatomii człowieka. Tworzy przestrzenne figury ludzkie, mocno osadzone we współczesnym klimacie. Rysuje lekko, z gracją, kreśląc kilkoma pociągnięciami, sylwetki wyimaginowanych postaci. Pierwsze witraże były specyficzne; na matowanym szkłe autorka rysowała

Beata Stankiewicz-Szczerbik – as she herself admits – decided to take up artistic glass at the Academy of Fine Arts in Wrocław because competition for entry to this department was the lowest. Back then, common associations with glass were limited to utilitarian objects like drinking glasses. An then it turned out that it was a perfect coincidence. Glasswork became her passion and it determined her lifetime career. Her fascination with glass made her what she is now – an artist fully devoted to this form. The Academy course gave her the fundamental knowledge of glass technology and design. Exceptionally hard-working, clear-sighted and creative, she never gives up her search for new artistic solutions. Several periods may be distinguished in her artistic career. The stages form a clear sequence – when one formula is exhausted, the artist replaces it with another. She hates monotony and thematic repetition. Her beginnings are connected with stained-glass art. She received her diploma in 1996 in Prof. Zbigniew Horbowy’s studio. The post-diploma exhibition included fifteen unique stained-glass compositions, dominated by the monumental “Dancer”, a contemporary moving installation. The artist is fascinated with the human, or to be precise – the feminine gender. She presents the feelings of fear and joy, as well as other emotional states, at the same time excellently portraying the human anatomy. Beata creates three-dimensional figures steeped in contemporary contexts. Her line is light, gracefully and sparingly delineating the silhouettes of her imaginary characters. Her first stained-glass compositions were specific. The artist drew her figures in pencil on matted glass and then impregnated them with a fixative. She treated the glass surface as a sheet of paper. The compositions from this period include “Eclipse of the Sun”, “Dancer”, “Blue” and “Dancing in the Rain”. After her studio had been equipped with a glass furnace in 1999, the next phase of Beata’s artistic pursuit began. She learnt the glassmaking technology and moulding solid forms from American manuals. And because at that time acquiring imported glass lumps was too expensive, the artist used industrial glassmaking by-products to make her bulky bas-relief forms. She had no problems selling her wares as they were so different from those offered on the art market. They were fresh and innovative. Her works from that time include “The Sleeping Roman” and “The Sleeping Pink”. In 1999, Beata Stankiewicz-Szczerbik was ranked by the Corning Museum of Glass as one of the Top Hundred world artists. The year 2006 marked the beginning of the third period in the artist’s career, in which she combined stained glass with relief in the pate de verre technique. She used bas-relief faces and repeated casting of multi-layered glass. In that period, remarkable works were created, such as “The Girl with the Heart” or “Spine

Sleeper” – both reliefs still on display in the contemporary glass collection of the Karkonoskie Museum in Jelenia Góra. In 2007, she made her first solid glass sculptures, welded in a mould and then smelted in a furnace, resulting in such works as “Naked” or “Sirens”. The latter was awarded in a prestigious competition in Kanazawa, Japan. It was a major artistic coup when in 2007-2010 she was commissioned to design the contemporary stained-glass windows for St. Matthew’s Church in Wrocław. The way she dealt with the clash of modernity and tradition was a true masterpiece which required a deep understanding of the philosophy of mediaeval art. She reformed the approach by combining contemporary fusing with the stained-glass tradition. The cycle is composed of ten windows, including “Annunciation”, “Harrowing of Hell”, “Ascension” and “St. Matthew”. What dominates in her stained-glass compositions is the contour and colour, the inimitable manner of painting and surface ornamentation. Ornament plays a crucial role in Beata Stankiewicz-Szczerbik’s creative output, which results from its mediaeval function as a principal composition pattern. For Beata, ornamentation became instrumental in intensifying the atmosphere of the work. Colour is the other essential factor. In everyday life, she prefers grey, but in her art she uses the whole palette of colours. As she says, she cannot resist full colour schemes, dominated by strong cobalt blue, copper red, golden purple or malachite green. She also uses pure gold. Again, the hues refer to mediaeval stained-glass windows. The artist also enriches her colouring by blending paints according to her composition needs. The Karkonoskie Museum exhibition in Jelenia Góra presents the artist’s works from the last three years and consists of eleven sculptures, including “Miss Hope”, “KnITTING”, “Acrobat”, “Monkey”, “Seated”, “Black Madonna”

ołówkiem kształty, które następnie impregnowała fiksatywą. Taflę szklaną traktowała jak kartkę papieru. Ten etap obrazują następujące kompozycje: „Zaćmienie słońca”, „Tancerka”, „Błękitna”, „Tańczę w deszczu”. Wyposażenie pracowni w piec do wypału szkła w roku 1999 zdeterminowało następny etap drogi twórczej. Beata samodzielnie zaczęła uczyć się technik piecowych i wypału pełnoplastycznych form, korzystając z podręczników amerykańskich. Ponieważ wówczas pozyskiwanie importowanych mas szklanych było zbyt kosztowne, artystka wykonywała grube reliefowe wypały ze szkła, korzystając z odpadów hutniczych. Ze zbytem swoich kompozycji nie miała problemu, ponieważ jej prace odbiegały od tych proponowanych na rynku sztuki. Niosły powiew świeżości i nowatorstwa. W tym okresie powstały takie prace jak: „Śpiąca Rzymianka”, „Śpiąca różowa”. W 1999 roku Beata Stankiewicz-Szczerbik została zauważona przez kapitułę Corning Museum of Glass i znalazła poczesne miejsce pośród 100 wybranych najlepszych twórców światowych. Rok 2006 wyznacza cezurę trzeciego etapu twórczości, w którym autorka montuje witraż łącząc go z elementami reliefu wykonanego w technice pate de verre. Stosuje półplastyczne twarze postaci i wielokrotne wypalanie wielowarstwowego (powłokowego) szkła. W tym czasie powstają znakomite prace: „Dziewczyna z sercem” czy „Śpiąca z kręgosłupem”. Oba reliefy zdobią dziś kolekcję szkła współczesnego w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze. W roku 2007 artystka kreuje pierwsze pełnoplastyczne rzeźby ze szkła, zgrzewane w formie i wytapiane w piecu. Powstają min. „Naga” czy „Syreny”. Ta ostatnia praca została wyróżniona na prestiżowym konkursie w Kanazawa, w Japonii. Wydarzeniem artystycznym było zaprojektowanie przez autorkę nowoczesnych witraży do gotyckiego kościoła św. Macieja we Wrocławiu w latach 2007-2010. Zderzenie nowoczesności z tradycją było nie lada majstersztykiem i pociągało za sobą potrzebę głębokiego zrozumienia filozofii sztuki średniowiecznej. Była to reforma w sztuce witrażowej, polegająca na łączeniu nowoczesnego fusing’u z tradycyjną sztuką witrażowniczą. Na ten cykl składa się dziesięć okien, w których przedstawiono poszczególne sceny: „Zwiastowanie”, „Zstąpienie do otchłani”, „Wniebowstąpienie” oraz „św. Maciej”. W jej kompozycjach witrażowych najważniejszy jest kontur oraz kolor, niepowtarzalna malatura i ornamentyka powierzchni. W twórczości Beaty Stankiewicz-Szczerbik ornament odgrywa niepoślednią rolę. Wynika to ze sztuki witrażu średniowiecznego, gdzie stanowił on zasadniczy wzór kompozycji. Dla Beaty ornament stał się narzędziem do potęgowania nastroju dzieła. Drugim elementem jest kolor. Artystka w realnym życiu preferuje szarości, natomiast w sztuce wypowiada się pełną gamą kolorystyczną. Jak sama przyznaje, kolorystyka nasuwa się sama i dominuje mocnymi

barwami kobaltowego błękitu, czerwieni miedziowej, złotej purpury czy malachitowej zieleni. Stосуje też czyste złoto. Barwą nawiązuje znów do witraża średniowiecznego. Artystka wzbogaca paletę kolorystyczną poprzez ucieranie i mieszanie farb według własnych, autorskich koncepcji.

Na wystawie w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze autorka zaprezentowała dorobek twórczy ostatnich trzech lat. Złożyło się nań jedenaście pełnoplastycznych rzeźb, m.in.: „Panna Nadzieja”, „DziaNina”, „Akrobatka”, „Małpka”, „Siedząca”, „Czarna Madonna” i „Świątek”. Oprócz koloru artystka stosuje zatopienia w szkłe innych materiałów np. dzianiny z drutu srebrnego w rzeźbie „DziaNina” (KniTTing), którą uprzednio własnoręcznie wykonała na drutach. Stąd nazwa formy. Czasami eksperymentuje stosując aplikacje z cyrkonii (Akrobatka).

Rzeźby pełnoplastyczne z ostatniego etapu są zróżnicowane, mają charakter. Pozbawione szczegółów, dominują uproszczonym kształtem, przykuwają uwagę widza. Budują przestrzeń stając się jej centrum, jednocześnie wchodzą w relację z otoczeniem. Oszczędne zastosowanie kolorystyki, podkreśla puryzm formy i tworzy napięcie. W przeciwieństwie do rozbudowanej ornamentyki witraży z poprzednich etapów twórczości, rzeźby są czyste, pozbawione jakichkolwiek zdobień. Dominuje w nich bezbarwna bryła formy szklanej, podkreślona kolorem czerwieni, kobaltu bądź zieleni. Ostatnie prace artystki wykonane są z czarnego, półprzejrystego szkła (Czarna Madonna) albo szarego topazu (Świątek). Zwarte formy o dużym ładunku emocjonalnym przywodzą na myśl rzeźby sztuki ludów pierwotnych. Artystka dąży do syntezy. Oszczędna kolorystyka i forma spowodowane są chęcią uzyskania dramaturgii, jak najprostszymi środkami wyrazu.

Ostatnie prace wolnostojące, płaskie są wykorzystaniem tafli szklanej jako tła malarskiego i powrotem do etapu witrażowego, który cały czas jest obecny w działalności artystki. Jednakże tu dominuje nowoczesna forma. Nowatorstwem jest zastosowanie lustru złotego do tła. Stojąca „Maria Magdalena”, ubrana w króciutką tunikę, intryguje spoglądając z ukosa na widza. Dynamikę postaci podkreśla gruba linia czarnego konturu.

Charakterystyczne dla autorki jest odrzucenie konwencji i zastosowanie współczesnych kreacji dla postaci biblijnych czy ewangelicznych.

Beata Stankiewicz-Szczerbik prezentuje niezależność spojrzenia i interpretacji. Jej Maria w scenie Zwiastowania, stojąca w półprofilu, ubrana jest we wzorzystą, podkreślającą kształty, obcisłą szatę o współczesnym kroju oraz sandały. Anioł Gabriel jest natomiast przedstawiony fenomenalnie, „zawieszony” w przestrzeni, otulony skrzydłami niczym kokonem. Asceza środków wyrazu i ukazanie postaci na tle szarego tła, wypełnionego powtarzającym się subtelnym motywem ornamentalnym, potęguje więź emocjonalną pomiędzy Ma-

and “Carved Saint”. Apart from the colouring, the artist embeds other materials in the glass, for example the silver wire textile that she knitted herself in her sculpture “KniTTing” (hence the name). She also experiments, for example using zirconia appliqués (“Acrobat”). Her sculptures from the most recent period are varied and characteristically devoid of detail. Their simplified shapes dominate and focus our attention. Building the space, they become its centre, at the same time interacting with the surroundings. The sparingly used colours emphasize the purity of form, creating tension. Contrary to the sumptuously adorned stained glass from the previous periods of her career, these sculptures are pure, lacking any ornamentation. The colourless lump of glass form dominates, accentuated by reds, cobalt blues or greens. The artist's last works are made from black, semi-transparent glass (“Black Madonna”) or grey topaz (“Carved Saint”). The thick, emotionally charged forms bring to mind the sculptures of primitive tribes. The artist pursues a synthesis. The sparing use of colour and form results from her necessity for dramatic effect by means of the fewest possible means of expression.

Her most recent, flat, free-standing compositions use glass sheets as painting surfaces and mark a return to the stained-glass period, always present in the artist's work. However, a modern form dominates here, with the innovative use of gold lustre as background. The standing figure of Mary Magdalene, dressed in a short tunic, casts an intriguing oblique glance at the viewer. The dynamism of the figure is emphasized by the thick black line of its contour.

What is characteristic is how the artist rejects the convention and uses contemporary ways of creating biblical or evangelical portraits.

Beata Stankiewicz is independent in her view and interpretation. Her Mary in the Annunciation scene, presented in half-profile, wears a pat-

terned, modern-looking tight gown accentuating her figure, and has sandals on her feet. In turn, the phenomenally portrayed angel Gabriel “hangs” in midair, wrapped in his wings

rią a Archaniołem Gabrielem. Spoiwem łączącym cykl jest powtarzający się szeroki pionowy pas oranżowej czerwieni, podkreślający Pierwiastek Boski i hierarchię postaci. Obecnie artystkę interesuje podtrzymanie sztuki prawdziwego rzemiosła artystycznego, co przy zalaniu rynku przez tzw. „łatwą sztukę” nie jest działaniem wystarczająco docenianym. Beata jest przekonana, że szacunek dla prawdziwego rzemiosła znów wróci do łask, ale musi zaistnieć w symbiozie sztuki tradycyjnej z postrzeganiem świata przez człowieka współczesnego, pozbawionego intuicji i nieświadomego symboliki.

Człowiek współczesny postrzega tylko najwyższe emocje albo szokujące wulgaryzmy. Nie usłyszysz szeptu, ponieważ zagłusza go wrzask. A przecież niekiedy subtelny szept jest używaniem środków wyrazu, które nie są zbyt oczywiste, ale dużo bardziej wymowny i poruszający.

Artystka ciągle się rozwija. Jeszcze nie powiedziała ostatniego słowa. Wciąż poszukuje, zaskakuje koncepcją, nowatorstwem i łączeniem różnych materiałów, technik obróbki i technologii. Jej prace, poprzedzone licznymi szkicami, nigdy nie są opowiedziane do końca. Subtelne, budowane oszczędnymi środkami wyrazu prezentują perfekcję warsztatu i przemyślaną kompozycję.

Jestem przekonana, że artystka zaskoczy nas znowu rezultatem swoich poszukiwań twórczych. Jej prace zapewne wytrzymają konfrontację z czasem i wniosą nowe spojrzenie do sztuki, zarówno polskiej jak i światowej.

dr Stefania Żelasko

The modern man is able to perceive only extreme emotions or shocking vulgarity. He will not hear a whisper as it is drowned out by noise.

And sometimes it is the subtle whisper that speaks volumes and provokes minds.

The artist keeps developing and has not said her final word yet. She explores, surprises with concepts and innovation, blends materials, techniques and technologies. Her works, preceded by numerous sketches, are never straightforward. Subtle and frugally made with few means of expression, they display artistic perfection and well-weighed composition.

It is my conviction that the artist will surprise us again and again with results of her artistic quest. Her works are bound to stand the test of time, allowing a new outlook on Polish and world art alike.

phd. Stefania Żelasko

witraż reliefowy // *relief stained glass* // Muzeum
Narodowe Wrocław // *National Museum Wrocław* // 2004

JEDNOROŻEC I DZIEWCZYNA
THE UNICORN AND THE GIRL

witraż reliefowy // *relief stained glass* // Muzeum Karkonoskie
w Jeleniej Górze // *Karkonoskie Museum in Jelenia Góra* // 2008

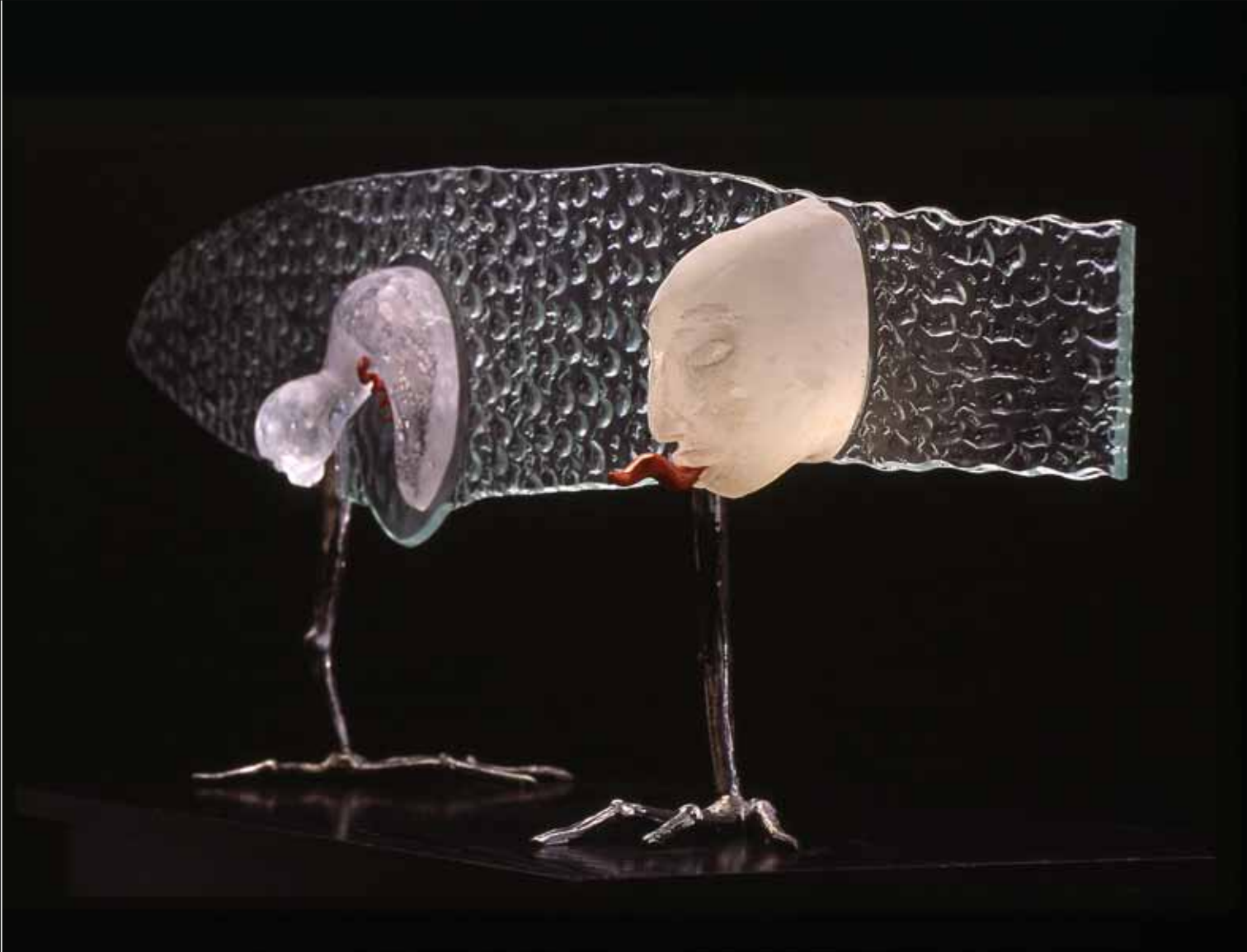
DZIEWCZYNA Z SERCEM
THE GIRL WITH THE HEART

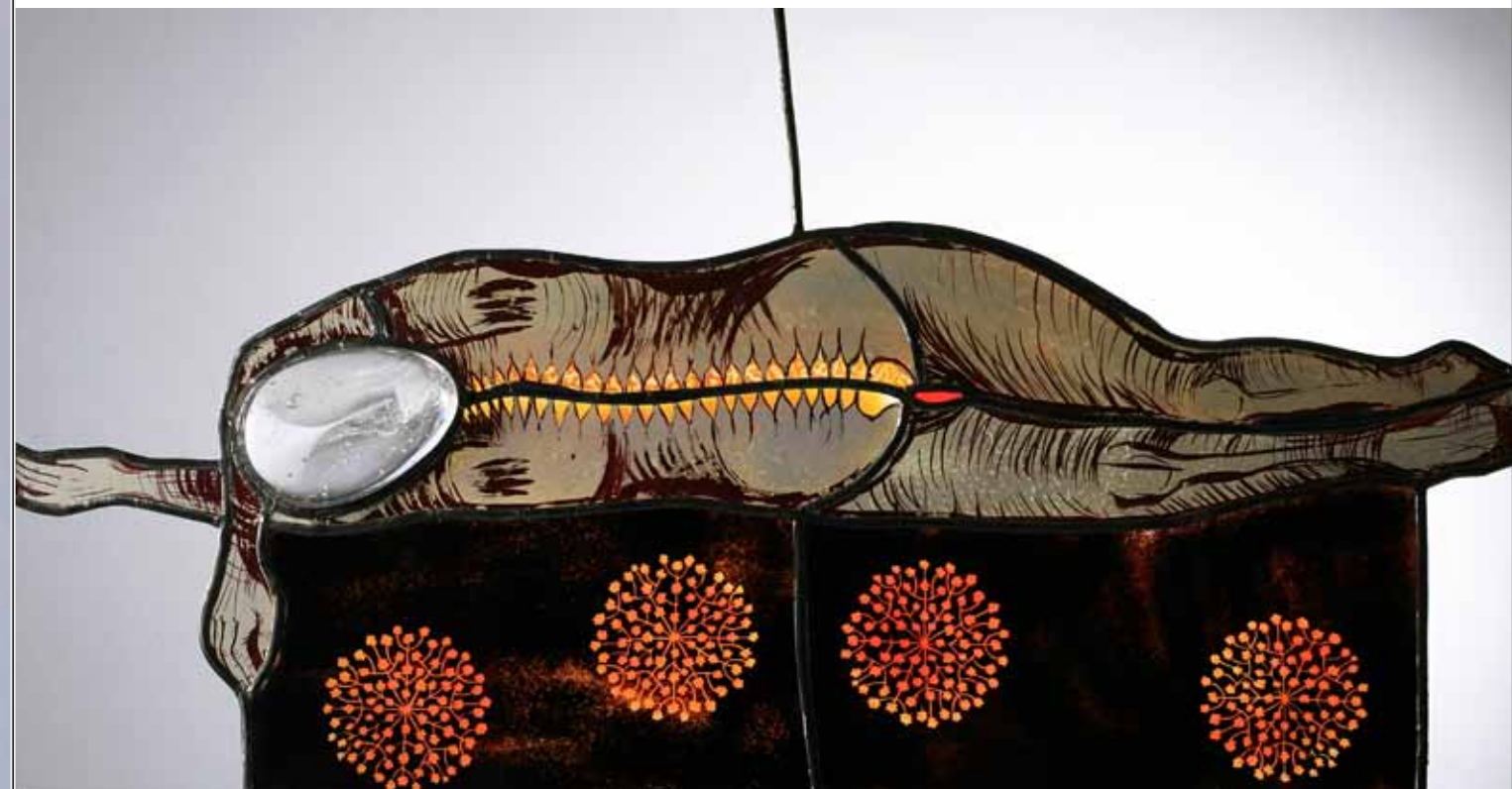
szkło wypalane w formie // kiln cast glass // 2010

MAŁPKA THE MONKEY

szkło wypalane w formie // *kiln cast glass* // Kanazawa // 2007

SYRENY THE MERMAIDS

witraż reliefowy // *relief stained glass* // Muzeum Karkonoskie
w Jeleniej Górze // *Karkonoskie Museum in Jelenia Góra* // 2008

ŚPIĄCA Z KRĘGOSŁUPEM THE
SLEEPING WITH THE SPINE

szkło wypalane w formie // *kiln cast glass* // Kanazawa // 2010

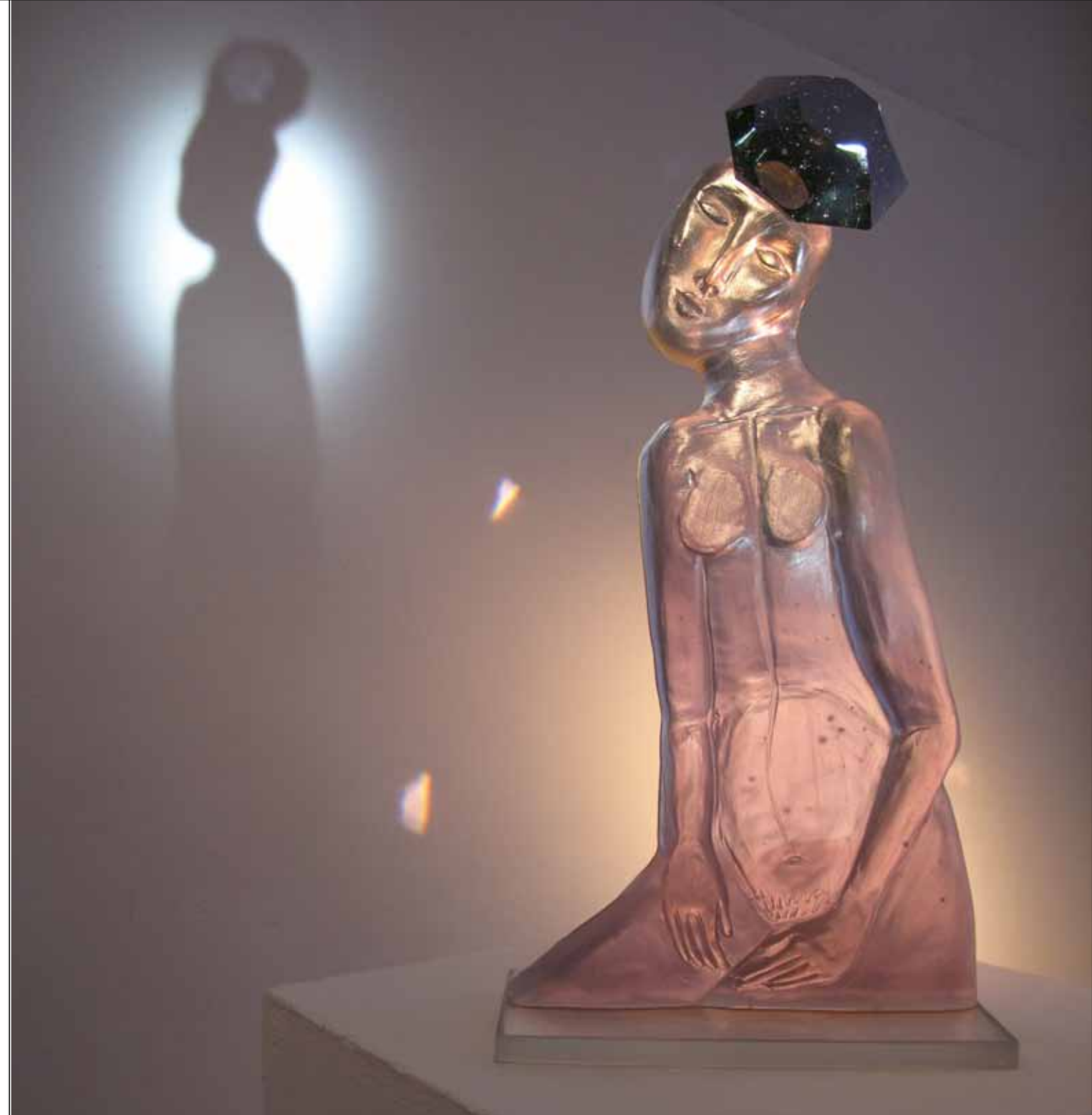
CZARNA MADONNA THE BLACK MADONNA

szkło wypalane w formie // *kiln cast glass* // Kanazawa // 2010

STWARZAJĄCA THE CREATORES

szkło wypalane w formie // *kiln cast glass* // 2010

CZERWONA THE RED ONE

szkło wypalane w formie // *kiln cast glass* // 2010

SIEDZĄCA THE SITTING

witraż reliefowy // relief stained glass // 1998

CZARNA RÓŻA THE BLACK ROSE

witraż // stained glass // 1998

TANCERKA THE DANCER

/ 24 / 25 /

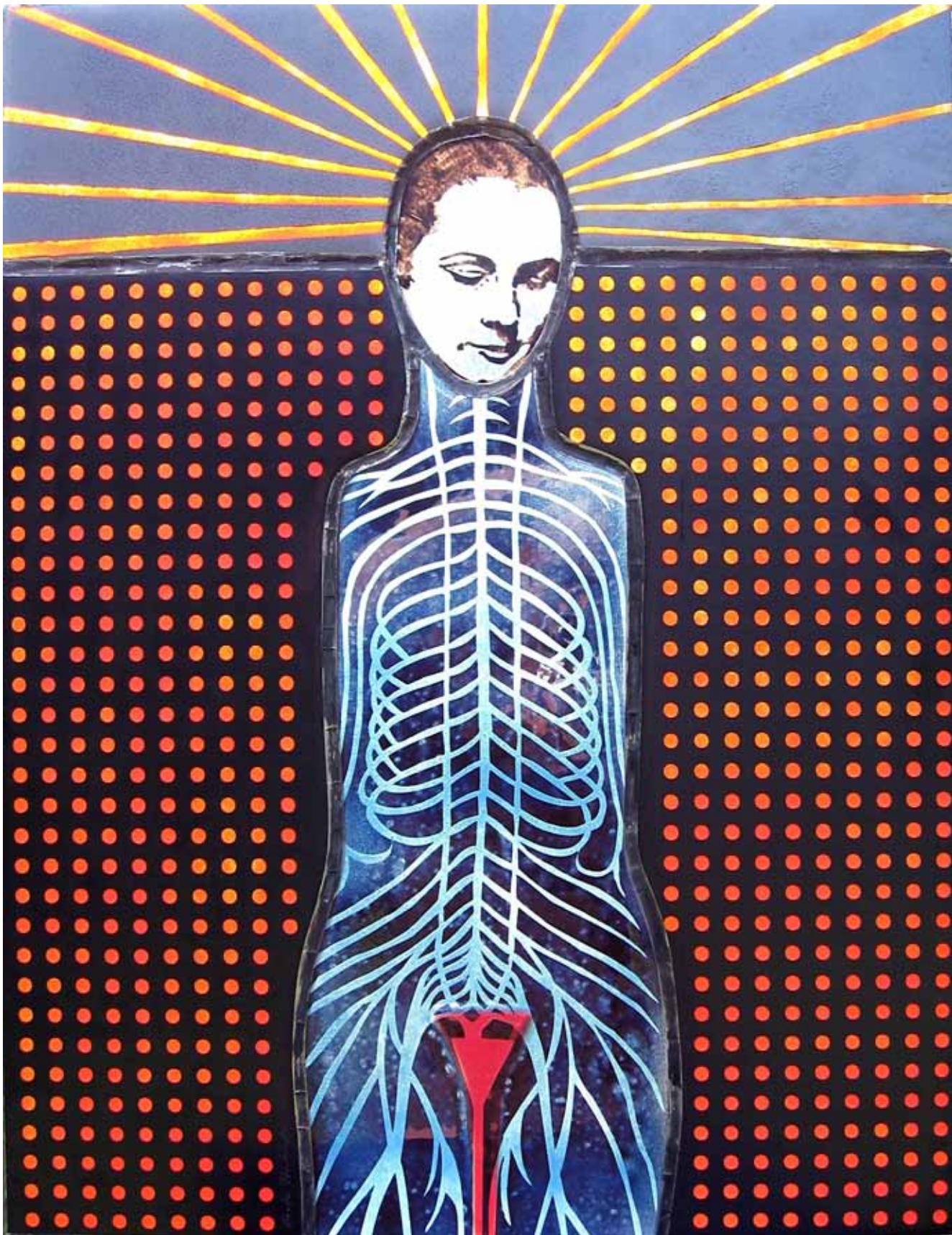
szkło wypalane w formie // kiln cast glass // 2006

DZIKA THE WILD

pâte de verre // 2006

GOŁA THE NAKED

witraż reliefowy // relief stained glass // 2009

NERWOWA THE NERVOUS

witraż reliefowy // relief stained glass // 2007

JEDNA THE SINGLE

witraż reliefowy // *relief stained glass* // 2001

ŚPIĄCA THE SLEEPING ONE

witraż reliefowy // relief stained glass // 2009

witraż ruchomy // moving stained glass // 2009

OPALAJĄ SIĘ DZIEWCZYNKI
THE LASSIES'S SUNBATH

TANIEC ŻYCIA I ŚMIERCI THE
DANCE OF LIFE AND DEATH

szkło wypalane w formie // kiln cast glass // 2010

DZIANINA KNITTING

szkło wypalane w formie // kiln cast glass // 2010

NADZIEJKA MISS HOPEFUL

fusing // 2011

GOTYCKIE GOTHICS

szkło wypalane w formie // *kiln cast glass* // 2010

ŚWIĄTEK HOLLY MAN

szkło wypalane w formie // *kiln cast glass* // 2011

**MAŁA AKROBATKA THE
LITTLE ACROBAT**

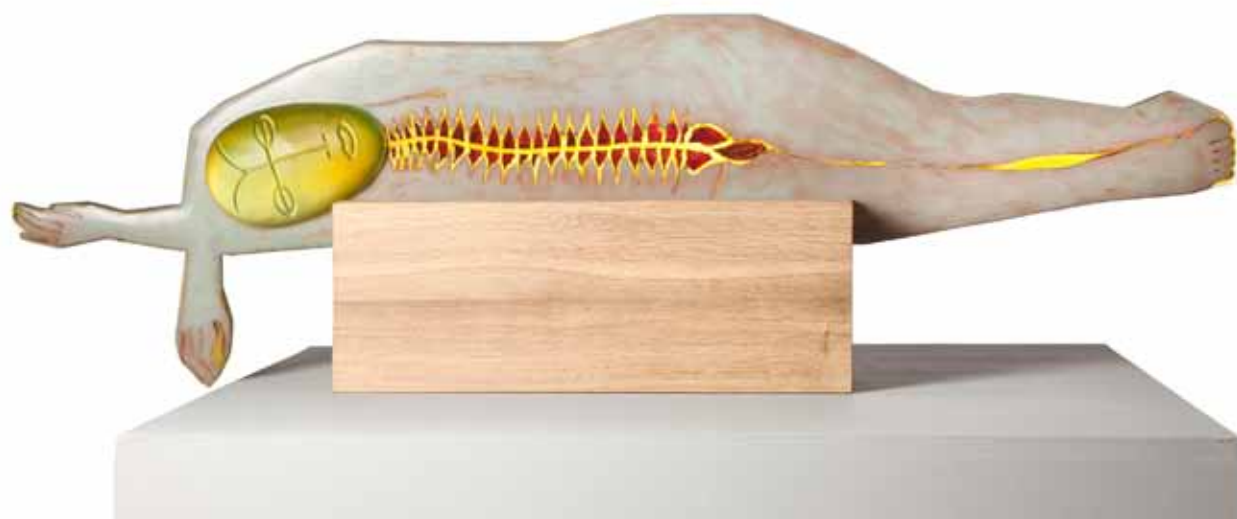
2011

LOOKING IN MY HEART

szkło cięte, piaskowane, wypalane
w formie traconej // *cut, frozen,
kiln cast glass* // 2011

SZARA THE GREY ONE

szkło z formy traconej, fusing // kiln cast glass, fusing // 2011

ŚPIĄCA URANIA SLEEPING URANIA

szkło piaskowane, fusing // frozen glass, fusing // 2011

AMY

szkło piaskowane, fusing // frozen glass, fusing // 2011

NERWOWA SKRZYDLATA NERVOUS WITH WINGS

WYSTAWY INDYWIDUALNE

- 2011 „off-Glass”, Galerie Spiegel, Minden, Niemcy
- 2011 „off-Glass”, Galeria Zamek, Szczecin
- 2010 „Szkło”, Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra, kurator: dr Stefania Żelasko
- 2008 „Id vitro”, Galeria BB, Kraków
- 2007 Ekspozycja w kościele protestanckim w ramach międzynarodowego przeglądu szkła Glasrijk, Tubbergen, Holandia
- 2006 „Splendor Fenestrarum”, wystawa projektów witraży dla kościoła św. Macieja we Wrocławiu, Muzeum Architektury we Wrocławiu
- 2003 „Szkło i Witraże”, Muzeum Architektury we Wrocławiu
- 1999 „O niebie, ziemi, kotach, kobietach i snach” Galeria Na Odwachu, Wrocław
- 1997 Galeria Labirynt, Kraków
- 1996 Wystawa dyplomowa, Galeria Na Odwachu, Wrocław

INDYVIDUAL EXHIBITIONS

- 2011 “off-Glass”, Spiegel Gallery, Minden, Germany
- 2011 “off-Glass”, Zamek Gallery, Szczecin, Poland
- 2010 “Glass”, Karkonoskie Museum, Jelenia Góra, Poland, curator: phd. Stefania Żelasko
- 2008 “Id vitro”, BB Gallery, Cracow, Poland
- 2007 Individual exhibition in a protestant church at Glasrijk international festival of glass, Tubbergen, Netherlands
- 2006 “Splendor Fenestrarum”, project and design exhibition for the gothic church of St. Mathias in Wrocław, Museum of Architecture in Wrocław
- 2003 “Glass and Stained Glass Windows”, Museum of Architecture in Wrocław
- 1999 “About The Heaven, Earth, Cats, Women and Dreams”, Na Odwachu Gallery, Wrocław, Poland
- 1997 Labyrinth Gallery, Cracow, Poland
- 1996 Diploma exhibition, Na Odwachu Gallery, Wrocław, Poland

COMPETITIONS

- 2007 · “The International Exhibition of Glass Kanazawa”, Japan
- “The International Exhibition of Glass Kanazawa-Notojima”, Japan
- “Glasrijk”, Tubbergen, Netherlands
- 2003 · “Glass 2003”, exhibition ZPAP, the award of Polish Radio for “Mermaids”, Arsenal, Wrocław, Poland
- 1999 · “New Glass Review 20”, The Corning Museum of Glass, New York, USA

KONKURSY

- 2007 · „The International Exhibition of Glass Kanazawa”, Japonia
- „The International Exhibition of Glass Kanazawa-Notojima”, Japonia
- „Glasrijk”, Tubbergen, Holandia
- 2003 · „Szkło 2003”, wystawa ZPAP, nagroda Polskiego Radia za pracę szklaną „Syreny”, Arsenal, Wrocław
- 1999 „New Glass Review 20”, The Corning Museum of Glass, New York, USA

WORKS IN COLLECTIONS

- National Museum in Wrocław: “Unicorn and the girl”, 2004
- National Museum in Poznań: “A woman with a bowl”, 2004
- City Museum in Jelenia Góra: “The girl with the heart”, 2005; “Sleeping with the spine”, 2005; “Miss Hopeful”, 2008; “Maria Magdalena”, 2011
- Polish Contemporary Museum of Glass in Sosnowiec: “A girl with a rose”, 2008
- Fine Arts Academy Museum in Wrocław: “Human, bicycle and the sunglasses”, 1996

PRACE W ZBIORACH

- Muzeum Narodowe we Wrocławiu: „Jednorożec i Dziewczyna”, 2004
- Muzeum Narodowe w Poznaniu: „Kobieta z misą”, 2004
- Muzeum Miejskim w Jeleniej Górze: „Dziewczyna z sercem”, 2005; „Śpiąca z kręgosłupem”, 2005; „Panna Nadzieja”, 2008; „Maria Magdalena”, 2011
- Muzeum Polskiego Szkła Współczesnego w Sosnowcu: „Dziewczyna z Różą”, 2008
- Muzeum ASP we Wrocławiu: „Człowiek, rower i okulary słoneczne”, 1996

COMPLETED PROJECT OF STAINED GLASS WINDOWS

- 12 stained glass windows in the St. Matthew gothic church, Wrocław

ZREALIZOWANE PROJEKTY ZESPOŁÓW WITRAŻOWYCH

- 12 okien witrażowych w gotyckim kościele p.w. św. Macieja, Wrocław

WYSTAWY ZBIOROWE

- 2011
 - „Podwodny Wrocław”
 - Wystawa z okazji 100-lecia ZPAP, Galeria M Odwach, Wrocław
 - „5+3” Galeria M Odwach, Noc Muzeów, Wrocław
 - „Glass” Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra
- 2010
 - „Trzy kobiety i Drzewa”, Stankiewicz-Szczerbik/Łączyński. Galeria Sztuka-Szkło, Warszawa
 - „Szkło-Beata Stankiewicz-Szczerbik”, Galeria ego&eco, Warszawa
- 2009
 - „Unikaty-Szkło Polskie XXI Wieku”, Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra
 - „Glass-a-Porter”, Roskilde Kunstforening, Dania, kurator: A.Bialic
 - „Stankiewicz-Szczerbik, Dubiel, Krzemińska”, Leon Salet Arte, Maastricht, Holandia
- 2008
 - „Glass-a-porter”, Kunst Industri Museet, Danish Museum of Art&Design, Dania, kurator: A.Bialic
 - „Glasrijk”, Tubbergen, Holandia
 - „Unikaty”, Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra
 - „Polskie Szkło: Stankiewicz-Szczerbik, Karbownik, Dubiel, Rubaniuk”, Galeria Meander, Zevenaar, Holandia
 - „Koktajl” – współczesne szkło unikatowe, Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin
- 2007
 - „Glasrijk”, Tubbergen, Holandia
 - „The International Exhibition of Glass Kanazawa”, Japonia
 - „The International Exhibition of Glass Kanazawa-Notojima”, Japonia
 - Mansour Bakhtiar – tkanina, Elke Matthijs – rzeźba, Beata Stankiewicz-Szczerbik – szkło, Francisco Reina Salina – fotografia, Rene MOS – grafika, Galerie Rudolfv, Holandia
 - Wystawa rzeźby szklanej, B. Stankiewicz/ K.Karbownik, Galeria Het Gouden Schepel, Doesburg, Holandia

GROUP EXHIBITIONS

- 2011
 - “Underwater Wrocław”, Poland
 - 100 years of ZPAP exhibition, M Odwach Gallery, Wrocław, Poland
 - “5+3”, M Odwach Gallery, night of museums, Wrocław, Poland
 - “Glass” Karkonoskie Museum, Jelenia Góra, Poland
- 2010
 - “Three Woman and Trees”, Stankiewicz-Szczerbik/Laczynski. Sztuka-Szkło Gallery, Warsaw, Poland
 - “Glass-Beata Stankiewicz-Szczerbik” ego&eco Gallery, Warsaw, Poland
- 2009
 - “Unique Glasses: 21st century Polish Glass” City Museum of Jelenia Góra, Poland
 - “Glass-a-Porter”, Roskilde Kunstforening, Denmark, curator: A.Bialic
 - “Stankiewicz-Szczerbik, Dubiel, Krzemińska”, Leon Salet Arte, Maastricht, Netherlands
- 2008
 - “Glass-a-porter”, Kunst Industri Museet, Danish Museum of Art&Design, Denmark, curator: A.Bialic
 - “Glasrijk”, Tubbergen, Netherlands
 - “Unique Glasses: 21st century Polish Glass” City Museum of Jelenia Góra, Poland
 - “Polish Glass: Stankiewicz-Szczerbik, Karbownik, Dubiel, Rubaniuk” Meander Gallery, Zevenaar, Netherlands
 - “Cocktail” – contemporary unique glass, The Castle of Pomeranian Princes, Szczecin, Poland
- 2007
 - “Glasrijk”, Tubbergen, Netherlands
 - “The International Exhibition of Glass Kanazawa”, Japan
 - “The International Exhibition of Glass Kanazawa-Notojima”, Japan
 - Mansour Bakhtiar – fabric, Elke Matthijs – sculpture, Beata Stankiewicz-Szczerbik – glass, Francisco Reina Salina – photography, Rene MOS – graphic, Rudolfv Gallery, Netherlands
 - Glass Sculptures B.Stankiewicz/K.Karbownik, Het Gouden Schepel Gallery, Doesburg, Netherlands

- 2006
 - “Nascimento” – Stankiewicz-Szczerbik, van Rijn, Cevik, Tax; Mosa-Art Gallery, Netherlands
 - “Glass brings us closer” – exhibition of Academy of Fine Arts in memory of Przesław Kornacki, BWA Awangarda, Wrocław; National Museum, Poznań; Studio Gallery, Warszawa, Poland
 - “Lumen, lumen – European glass and stained glass art” (Poland, France, Hungary), Dominikan Monastery, Cracow, Poland
- 2005
 - “The Theme of Annunciation in Contemporary Art”, Frankfurt/Oder, Germany
 - “Artistic Art Exhibition”, Glass Gallery NIKH, Tilburg, Netherlands
 - “Verre, Lumiere, Couleur”, Bourg-la Reine, France
- 2003
 - “Glass 2003”, Arsenal, Wrocław, Poland
- 2002
 - “Permeation” – The Contemporary Stained Glass Exhibition, Cracow factory of stained glass S.G.Zelenski, Cracow, Poland
- 2001
 - “Polish Contemporary Glass”, City Museum of Jelenia Góra, Poland
- 2000
 - “Ornamenta Silesiae, The Millennium of Art. Craft in Silesia”, The National Museum, Wrocław, Poland
 - “Stained Glass 2000”, Dominikan Monastery, Cracow, Poland
 - “As fragile as glass”, Academy of Fine Arts exhibition, Wrocław, Poland
 - “Polish Glass”, Centre Polonaise, Bruxelles, Belgium
 - “Young Glass”, Glass and Ceramics Gallery, Wrocław, Poland
- 1999
 - “Stankiewicz and Klimek”, Zimmergalerie, Iserlohn, Germany
 - “New Glass Review 20”, The Corning Museum of Glass, New York, USA
 - “Unknown Glass”, Smalands Museum, Sveriges Glassmuseum, Sweden
- 1998
 - “Young Design”, Institute of Industrial Design, Warsaw, Poland

- 2006
 - „Nascimento” – Stankiewicz-Szczerbik, van Rijn, Cevik, Tax; Galeria Mosa-Art, Holandia
 - „Szkło zbliża” – wystawa ASP Wrocław pamięci Przesława Kornackiego, BWA Awangarda, Wrocław; Muzeum Narodowe, Poznań; Galeria Studio, Warszawa
 - „Lumen, lumen – Europejska sztuka szkła i witrażu” (Francja, Polska, Węgry), klasztor O.O. Dominikanów, Kraków
- 2005
 - „Temat zwiastowania w sztuce współczesnej”, Frankfurt nad Odrą, Niemcy
 - Wystawa szkła artystycznego, Galeria szkła NIKH, Tilburg, Holandia
 - „Verre, Lumiere, Couleur”, Bourg-la Reine, Francja
- 2003
 - „Szkło 2003”, Arsenał, Wrocław
- 2002
 - „Przenikanie”, wystawa witraży współczesnych, Zakład Żeleńskich, Kraków
- 2001
 - „Polskie Szkło Współczesne”, Muzeum Okręgowe, Jelenia Góra
- 2000
 - „Ornamenta Silesiae, Tysiąc Lat Rzemiosła Artystycznego na Śląsku” Muzeum Narodowe, Wrocław
 - „Witraże 2000”, Polski Witraż Współczesny, Klasztor O.O. Dominikanów, Kraków
 - „Jak Szkło Kruche”, wystawa ASP, Wrocław
 - „Szkło Polskie”, Centre Polonais, Bruksela, Belgia
 - „Szkło Młodych”, Galeria Szkła i Ceramiki, Wrocław
- 1999
 - „Stankiewicz i Klimek”, Zimmergalerie, Iserlohn, Niemcy
 - „New Glass Review 20”, The Corning Museum of Glass, New York, USA
 - „Szklane Nieznane” Smalands Museum, Sveriges Glassmuseum, Szwecja
- 1998
 - „Design Młodych”, Instytut Wzornictwa, Warszawa

Publikacja towarzyszy wystawie

Publication accompanies the exhibition:

Beata Stankiewicz-Szczerbik "off-Glass"

Organizator/Organizer:

BWA Wrocław – Galeria Sztuki i Ceramiki

[BWA Wrocław – Glass and Ceramics Gallery](#)

Kierownik Galerii/Gallery director:

Agnieszka Kurgan

Miejsce ekspozycji/Exhibition venue:

01.09.2011 – 30.09.2011

BWA Wrocław – Galeria Sztuki i Ceramiki

[BWA Wrocław – Glass and Ceramics Gallery](#)

50-028 Wrocław, pl. Kościuszki 9/10

tel. 071 784 39 00, e-mail: sic@bwa.wroc.pl

Kurator/Curator: Krzysztof Kucharczyk

Teksty/Texts:

Barbara Banaś, Krzysztof Kucharczyk,

Agata Saraczyńska, Stefania Żelasko

Korekta/Proofreading: Monika Tramś

Projekt graficzny/Design:

Anomalia art studio /www.anomalia.pl/

Layout/DTP: Peter Kreibich

Art director & off-Glass logo: Łukasz Paluch

Wydawca/Publisher:

BWA Wrocław – Galerie Sztuki Współczesnej

[BWA Wrocław – Galleries of Contemporary Art](#)

50-149 Wrocław, ul. Wita Stwosza 32

tel. 071 790 25 81, www.bwa.wroc.pl

Zdjęcia/Photography:

A. Podstawka, M. Koch, B. Stankiewicz-Szczerbik, ZOOM

Dyrektor/Director: Marek Puchała

Projekt zrealizowano dzięki wsparciu

finansowemu Samorządu Wrocławia

The exhibition is co-financed by the

Municipality of Wrocław, www.wroclaw.pl

Druk/Print: Drukarnia Pasaż, Kraków

ISBN: 978-83-89308-73-3

Nakład/Circulation: 400 egz./copies

Organizator/Organizer:

Mecenat/Patronage:

Partner galerii/Partner:

Patroni medialni/Media partners:

Sponsorzy:

